

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 21.6.2013
COM(2013) 441 final

2013/0210 (COD)

Predlog

SKLEP EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o uvedbi poenostavljenega režima kontrole oseb na zunanjih mejah, s katerim Hrvaška in Ciper enostransko priznata nekatere listine kot enakovredne svojim nacionalnim vizumom za tranzit čez svoje ozemlje ali načrtovano bivanje na svojem ozemlju, ki ne presega 90 dni v katerem koli 180-dnevnem obdobju,
ter
o razveljavitvi Odločbe št. 895/2006/ES in Odločbe št. 582/2008/ES Evropskega parlamenta in Sveta

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

Hrvaška bo 1. julija 2013 pristopila k Evropski uniji. V zvezi z njenim pristopom je bil, kakor za prejšnji širitvi leta 2004 in 2007, uporabljen tako imenovani „schengenski dvofazni postopek izvajanja“ v zadevah, povezanih s schengenskim pravnim redom (člen 4 Akta o pogojih pristopa Republike Hrvaške ter prilagoditvah pogodb, na katerih temelji Evropska unija (v nadaljnjem besedilu: Akt o pristopu iz leta 2012)). To pomeni, da mora Hrvaška, tako kot predhodne države pristopnice, od dneva pristopa uporabljati določbe Uredbe (ES) št. 539/2001¹ in sicer tako, da za državljane tretjih držav iz Priloge I določi vizumsko obveznost.

Hrvaška je, tako kot države, ki so k Evropski uniji pristopile leta 2004 in 2007, k temu zavezana, tudi če imajo zadevne osebe enotni vizum, vizum za dolgoročno bivanje ali dovoljenje za prebivanje, ki ga je izdala schengenska država članica, saj se za Hrvaško od datuma njenega pristopa ne bodo uporabljale druge schengenske določbe, kot npr.:

– Schengenska pravila vzajemnega priznavanja, določena v členih 18 in 21 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma² in v členu 5(4)(a) Uredbe (ES) št. 562/2006 (Zakonik o schengenskih mejah)³, v skladu s katerimi se lahko tujci, ki imajo veljavno dovoljenje za prebivanje ali veljavni vizum za dolgoročno bivanje, ki ga je izdala ena od schengenskih držav članic, v okviru kratkoročnega bivanja prosto gibljejo na ozemlju drugih držav članic,

– določbe o enotnem vizumu iz člena 2(3) Uredbe (ES) št. 810/2009 (Vizumski zakonik)⁴, v skladu s katerimi je enotni vizum veljaven za celotno ozemlje schengenskih držav članic.

Poleg tega na ozemlju Hrvaške ne veljajo tudi nacionalni vizumi, ki jih izdajo druge države članice EU, ki še niso schengenske države članice (Ciper).

Da ne bi bilo državam, ki so pristopile k Evropski uniji leta 2004 in 2007, naloženo nepotrebno upravno breme, je bilo z odstopanjem od Uredbe (ES) št. 539/2001 ter z odločbama št. 895/2006/ES⁵ in št. 582/2008/ES⁶ dovoljeno, da nove države članice, ki še ne izvajajo v celoti schengenskega pravnega reda, neobvezno enostransko priznajo enotne vizume, vizume za dolgoročno bivanje in dovoljenja za prebivanje, ki so jih izdale schengenske države članice, ter nacionalne vizume za kratkoročno bivanje, vizume za dolgoročno bivanje in dovoljenja za prebivanje, ki jih izdajo druge države članice, ki še ne izvajajo v celoti schengenskega pravnega reda, za namen tranzita, ki ne presega pet dni. Poleg tega Odločba št. 896/2006/ES⁷ pooblašča nove države članice, da priznajo dovoljenja za prebivanje, ki jih izdala Švica in Lihtenštajn, ki še nista del schengenskega območja brez notranjih meja, za namen tranzita, ki ne presega pet dni.

Osebe, ki imajo take listine, so prestale strog postopek preverjanja s strani schengenske države, ki je izdala te listine, in ne pomenijo grožnje za javni red ali tveganja v smislu nezakonitega priseljevanja v to državo. Takšen režim enostranskega priznanja ne vpliva na obveznost države pristopnice, da zavrne vstop osebi, za katero je bil v njeni nacionalni zbirki

¹ UL L 81, 21.3.2001, str. 1.

² UL L 239, 22.9.2000, str. 19.

³ UL L 105, 13.4.2006, str. 1.

⁴ UL L 243, 15.9.2009, str. 1.

⁵ UL L 167, 20.6.2006, str. 1.

⁶ UL L 161, 20.6.2008, str. 30.

⁷ UL L 167, 20.6.2006, str. 8.

podatkov izdan ukrep za zavrnitev vstopa v skladu s členom 5(1) Zakonika o schengenskih mejah.

Podobno je cilj tega predloga, z odstopanjem od Uredbe (ES) št. 539/2001, uvedba neobveznega režima na podlagi skupnih pravil, ki Hrvaški na prehodni osnovi do popolne uporabe schengenskega pravnega reda omogoča, da enostransko, kot enakovredne svojim, prizna nacionalne vizume, enotne vizume, vizume za dolgoročno bivanje in dovoljenja za prebivanje, ki so jih izdale schengenske države članice, ter podobne listine, ki so jih izdale države članice, ki še ne izvajajo v celoti schengenskega pravnega reda (Ciper). Vendar to dovoljenje ni omejeno na namen tranzita, ki ne presega pet dni, kakor pri odločbah št. 895/2006 in št. 582/2008, ampak velja za tranzit čez ozemlje držav članic ali načrtovano bivanje na njihovem ozemlju, ki ne presega 90 dni v katerem koli 180-dnevem obdobju. Dejansko so v času sprejetja zgoraj navedenih odločb takrat veljavna Skupna konzularna navodila o vizumih za diplomatsko-konzularna predstavništva še vedno določala razlikovanje med „tranzitnimi vizumi“ in „kratkoročnimi“ vizumi. To razlikovanje je bilo odpravljeno z Uredbo (ES) Evropskega parlamenta in Sveta št. 810/2009 z dne 13. julija 2009 o vizumskem zakoniku Skupnosti (Vizumski zakonik), tako da zgoraj navedene omejitve niso več ustrezne.

Zgoraj navedeni tranzitni odločbi, sprejeti ob zadnjih dveh širitvah EU, sta obravnavali samo enotni schengenski vizum, tj. vizum, ki dovoljuje prosto gibanje znotraj schengenskega območja. Vizumi z ozemeljsko omejeno veljavnostjo so bili izključeni s področja uporabe navedenih odločb. Trenutno pa je treba obravnavati vprašanje Kosova* (kakor je opredeljeno z Resolucijo 1244 Varnostnega sveta ZN z dne 10.6.1999), ki ga ne priznavajo vse schengenske države.

Obstaja bistvena razlika med vizumi z ozemeljsko omejeno veljavnostjo, ki načeloma veljajo samo za ozemlje države članice izdajateljice, in takimi vizumi, ki so izdani za državljane Kosova (v skladu s prvim stavkom odstavka 3 člena 25 Vizumskega zakonika), ki omogočajo prosto gibanje v vseh schengenskih državah članicah, razen v tistih nekaj državah članicah, ki ne priznavajo Kosova. Zaradi te posebnosti je upravičeno, da se uporaba teh vizumov z ozemeljsko omejeno veljavnostjo vključi v izvajanje režima enostranskega priznavanja, tudi zato, ker v tem primeru ni nevarnosti nedovoljenih migracij ali tveganja za varnost schengenskega območja.

Razširitev režima enostranskega priznavanja s pravnim aktom Unije ne bi Hrvaški naložila nobenih novih obveznosti poleg tistih iz Akta o pristopu iz leta 2012. Ta pravni akt tako ne bi pomenil odstopanja od te pristopne pogodbe. Predlagani režim bi se izvajal neobvezno: Hrvaška ima možnost ali izvajati predlagani režim ali še naprej izdajati nacionalne vizume, kakor je določeno v pristopni pogodbi. Če se Hrvaška odloči za izvajanje skupnega režima, bo morala sprejeti vse listine, ki jih izdajo schengenske države članice, in tako preprečiti vsakršno razlikovanje glede države članice izdajateljice.

V tem okviru je treba opozoriti, da Hrvaška do datuma pristopa na podlagi svoje nacionalne zakonodaje sprejema veljavne schengenske vizume, vizume za dolgoročno bivanje in dovoljenja za prebivanje, ki so jih izdale schengenske države, za vstop in bivanje ali tranzit prek svojega ozemlja.

Ta predlog razveljavlja odločbi št. 895/2006/ES in št. 582/2008/ES. Za tiste države članice, na katere sta bili ti odločbi naslovljeni in so medtem postale schengenske države članice, ti odločbi ne veljata več (tj. za vse, razen Cipra)⁸. Glede Cipra, ki v celoti izvaja skupni režim, uveden z Odločbo št. 895/2006/ES, od 10. julija 2006, in režim, ki je bil uveden z Odločbo

⁸ Komisija je ob predstavitvi štela, da bosta Bolgarija in Romunija do 1. julija 2013 začeli v celoti izvajati schengenski pravni red.

št. 582/2008/ES, od 18. julija 2008, sedanji predlog opredeljuje, da se namesto tega režima uporabi režim, ki dovoljuje Cipru, tako kot Hrvaški, da enostransko priznava vizume za kratkoročno bivanje, vizume za dolgoročno bivanje in dovoljenja za prebivanje, ki so jih izdale schengenske države članice, pa tudi nacionalne vizume za kratkoročno bivanje, vizume za dolgoročno bivanje in dovoljenja za prebivanje, ki so jih izdale države članice, ki še ne izvajajo v celoti schengenskega pravnega reda (Hrvaška) za tranzit čez ozemlje držav članic ali načrtovano bivanje na njihovem ozemlju, ki ne presega 90 dni v katerem koli 180-dnevem obdobju⁹. Ta predlog določa, da Ciper, tako kot Hrvaška, lahko priznava vizume in dovoljenja za prebivanje, ki jih izdajo države, ki so se pridružile izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda.

Ta režim se bo uporabljal do konca prehodnega obdobja in polne vključitve zadevnih držav članic v območje brez notranjih meja, oziroma do datuma, ko postane vzajemno priznavanje takšnih listin obvezno v skladu s členoma 18 in 21 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma, členom 5(2) Zakonika o schengenskih mejah in Vizumskim zakonikom.

3. PRAVNI ELEMENTI PREDLOGA

Povzetek

Glavne značilnosti predloga je mogoče povzeti na naslednji način:

- Skupna pravila, ki Hrvaški in Cipru na prehodni osnovi omogočajo, da enostransko priznavata enotne vizume, vizume za dolgoročno bivanje, vizume z ozemeljsko omejeno veljavnostjo, ki se izdajo državljanom Kosova v skladu s členom 25(3), prvi stavek, Vizumskega zakonika, ter dovoljenja za prebivanje, ki so jih izdale schengenske države članice, kot tudi podobne listine, ki sta jih ena za drugo izdali kot enakovredne svojim nacionalnim vizumom za tranzit čez svoje ozemlje ali načrtovano bivanje na svojem ozemlju, ki ne presega 90 dni v katerem koli 180-dnevem obdobju.
- Režim enostranskega priznanja, ki ga uvaja ta predlog, mora biti omejen na listine, katerih veljavnost bi zajela celotno obdobje trajanja kratkoročnega bivanja na Hrvaškem in Cipru. V tem smislu in ob upoštevanju težav, s katerimi so se v preteklosti (odločbi št. 895/2006 in št. 582/2008) soočali državljani tretjih držav, ki so imeli enotni vizum za enkratni vstop, ki ni bil več veljaven, če so zapustili schengensko območje na poti v matično državo, naj bi ta predlog režim enostranskega priznavanja omejil na uporabo enotnih vizumov, ki omogočajo dvakratni ali večkratni vstop na schengensko območje.
- Države članice, na katere je naslovljen ta sklep, morajo svojo odločitev o uporabi dovoljenja sporočiti Komisiji. Komisija bo te informacije objavila v *Uradnem listu Evropske unije* in s tem zagotovila preglednost celotnega sistema.
- Razveljavitev Odločbe št. 895/2006/ES in Odločbe št. 582/2008/ES.

* To poimenovanje ne posega v stališča glede statusa ter je v skladu z RVSZN 1244/1999 in mnenjem Meddržavnega sodišča o razglasitvi neodvisnosti Kosova.

Pravna podlaga

Predlagani sklep temelji na členu 77(2)(a) in (b) Pogodbe o delovanju Evropske unije, saj pomeni ukrep za skupno politiko vizumov in drugih dovoljenj za kratkoročno bivanje ter

⁹ Odločba št. 896/2006/ES se v skladu z njenim členom 5 ne uporablja več od pristopa Švice in Lihtenštajna v schengenski pravni red.

kontrolo oseb pri prehodu zunanjih meja. Ta sklep bo sprejet po rednem zakonodajnem postopku.

Glede na to da je predlagani sklep naslovljen na Hrvaško, je veljavnost tega sklepa vezana na začetek veljavnosti pogodbe med državami članicami Evropske unije in Republiko Hrvaško o pristopu Republike Hrvaške k Evropski uniji¹⁰.

Načelo subsidiarnosti

Člen 5(3) Pogodbe o Evropski uniji določa, da Unija na področjih, ki niso v njeni izključni pristojnosti, ukrepa samo, če in v kolikor cilja predlaganega ukrepa ne morejo zadovoljivo doseči same države članice in se ta cilj zaradi obsega in učinkov predlaganega sklepa lažje doseže na ravni Unije. Ker cilj predlaganega sklepa zahteva odstopanje od veljavnega prava Unije, ga je mogoče doseči le z ukrepom na ravni Unije.

Načelo sorazmernosti

Člen 5(4) Pogodbe o Evropski uniji določa, da ukrepi Unije vsebinsko in formalno ne smejo presegati tistega, kar je potrebno za doseganje ciljev Pogodb. Izbrana oblika tega ukrepa mora omogočiti, da predlog doseže svoj cilj in se izvaja čim bolj učinkovito. Vsebinsko ta pobuda začasno dovoljuje državam članicam, da odstopajo od svojih obveznosti v okviru Uredbe Sveta (ES) št. 539/2001 z enostranskim priznavanjem vizumov in dovoljenj za prebivanje, ki jih izdajo države, ki v celoti izvajajo schengenski pravni red, v obdobju njihove veljavnosti, za tranzit čez svoje ozemlje ali načrtovano bivanje na svojem ozemlju, ki ne presega 90 dni v katerem koli 180-dnevnem obdobju. Vstop in bivanje na ozemljih zadevnih držav članic – oseb z vizumi ali dovoljenji za prebivanje, ki jih izdajo države, ki v celoti izvajajo schengenski pravni red, ali Hrvaška ali Ciper – ne pomeni tveganja, saj so bile podvržene veljavnim postopkom kontrol s strani članice, ki je izdala vizum ali dovoljenje za prebivanje. Predlagano enostransko odstopanje od Uredbe (ES) št. 539/2001 je zato upravičeno, da bi se izognili nalaganju nepotrebne upravne obremenitve zadevnim državam članicam. Poleg tega se uporablja samo v prehodnem obdobju do datuma polne vključitve zadevnih držav članic v skupno območje brez notranjih meja, ko bo režim medsebojnega priznavanja postal obvezen. Poleg tega odstopanje ni obvezno, saj zadevnim državam članicam ne nalaga nobene dodatne obveznosti poleg tistih, ki jih določajo veljavni akti o pristopu. Predlog je zato v skladu z načelom sorazmernosti. Predlaga se pravna oblika sklepa, tako kot za podobne akte, sprejete za države članice, ki so pristopile k EU leta 2004 in 2007.

5. POSLEDICE RAZLIČNIH PROTOKOLOV, PRILOŽENIH POGODBAMA, IN PRIDRUŽITVENIH SPORAZUMOV, SKLENJENIH S TRETJIMI DRŽAVAMI

Pravna podlaga tega predloga je v naslovu V tretjega dela Pogodbe o delovanju Evropske unije, kar pomeni, da se uporabi sistem „spremenljive geometrije“ iz Protokola o stališču Danske, Protokola o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice ter Protokola o schengenskem pravnem redu, vključenem v okvir Evropske unije, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije. Iz tega sledi, da Danska, Združeno kraljestvo in Irska ne sodelujejo pri sprejetju tega sklepa, ta zanje ni zavezujoč in se zanje ne uporablja. Slednje tudi izhaja iz dejstva, da je predlagani sklep naslovljen izključno na države članice, ki jih zavezuje schengenski pravni red, pa ga še ne uporabljajo.

¹⁰ UL L 112, 24.4.2012, str. 10.

Ker je predlagani sklep naslovljen izključno na države članice, ki jih zavezuje schengenski pravni red, pa ga še ne uporabljajo, ta predlog ne pomeni razvoja določb schengenskega pravnega reda v smislu njihovih pridružitvenih sporazumov z Norveško, Islandijo, Švico in Lihtenštajnom. Zato ta sklep ne zavezuje navedenih držav. Vendar ta sklep zaradi skladnosti in pravilnega delovanja schengenskega sistema zajema tudi vizume in dovoljenja za prebivanje, ki jih izdajo države, ki so pridružene k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda.

Predlog

SKLEP EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o uvedbi poenostavljenega režima kontrole oseb na zunanjih mejah, s katerim Hrvaška in Ciper enostransko priznata nekatere listine kot enakovredne svojim nacionalnim vizumom za tranzit čez svoje ozemlje ali načrtovano bivanje na svojem ozemlju, ki ne presega 90 dni v katerem koli 180-dnevem obdobju,

ter

o razveljavitvi Odločbe št. 895/2006/ES in Odločbe št. 582/2008/ES Evropskega parlamenta in Sveta

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije, zlasti člena 77(2)(a) in (b) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu s členom 4(1) Akta o pristopu iz leta 2012 mora Hrvaška, ki je 1. julija 2013 pristopila k Uniji, od tega datuma zahtevati vizume od državljanov tretjih držav, ki so naštetih v Prilogi I k Uredbi Sveta (ES) št. 539/2001 z dne 15. marca 2001 o seznamu tretjih držav, katerih državljanji morajo pri prehodu zunanjih meja imeti vizume, in držav, katerih državljanji so oproščeni te zahteve¹¹.
- (2) V skladu s členom 4(2) Akta o pristopu iz leta 2012 se določbe schengenskega pravnega reda o pogojih in merilih za izdajo enotnih vizumov ter določbe o vzajemnem priznavanju vizumov in enakovrednosti dovoljenj za prebivanje / vizumov za dolgoročno in kratkoročno bivanje na Hrvaškem uporabljajo šele po sprejetju Sklepa Sveta glede teh vprašanj. Vendar pa so za to državo članico zavezujoče od dneva pristopa.
- (3) Od Hrvaške se torej zahteva, da za vstop na svoje ozemlje ali tranzit prek svojega ozemlja izda nacionalne vizume državljanom tretjih držav, ki jim je enoten vizum ali vizum za dolgoročno bivanje ali dovoljenje za prebivanje izdala država članica, ki v celoti izvaja schengenski pravni red, ali ki jim je Ciper izdal podobno listino.
- (4) Imetniki listin, ki so jih izdale te države članice, ter listin, ki jih je izdal Ciper, ne pomenijo tveganja za Hrvaško, saj so bili podvrženi vsem potrebnim kontrolam v teh državah. Da bi se izognili nalaganju neutemeljene dodatne upravne obremenitve Hrvaški, je treba sprejeti skupna pravila, ki bodo pooblastila Hrvaško, da enostransko prizna nekatere listine, ki jih izdajo te države članice, kot enakovredne svojim nacionalnim vizumom in vzpostavi poenostavljen režim kontrol oseb na zunanjih mejah, ki bo temeljil na tej enostranski enakovrednosti.

¹¹ UL L 81, 21.3.2001, str. 1.

- (5) Skupna pravila, uvedena z Odločbo št. 895/2006/ES in Odločbo št. 582/2008/ES bi bilo treba razveljaviti. Za Ciper, ki izvaja skupni režim, uveden z Odločbo št. 895/2006/ES, od 10. julija 2006, in režim, uveden z Odločbo št. 582/2008/ES, od 18. julija 2008, je treba sprejeti skupna pravila o pooblatitvi Cipra, tako kot Hrvaške, da enostransko prizna nekatere listine, ki so jih izdale države članice, ki v celoti izvajajo schengenski pravni red, in podobne listine, ki jih je izdala Hrvaška, kot enakovredne svojim nacionalnim vizumom ter vzpostavi poenostavljen režim kontrole oseb na zunanjih mejah, ki bo temeljil na tej enostranski enakovrednosti.
- (6) Poenostavljen režim, določen s tem sklepom, je treba uporabljati v prehodnem obdobju, do datuma, ki ga je treba določiti v sklepu Sveta, kot je za Ciper določeno v členu 3(2), prvi pododstavek, Akta o pristopu iz leta 2003 in za Hrvaško v členu 4(2), prvi pododstavek, Akta o pristopu iz leta 2012.
- (7) Sodelovanje v poenostavljenem režimu bi moralo biti neobvezno, brez nalaganja dodatnih obveznosti državam članicam, poleg tistih iz Akta o pristopu iz leta 2003 in Akta o pristopu iz leta 2012.
- (8) Skupna pravila se morajo uporabljati za kratkoročne enotne vizume, vizume za dolgoročno bivanje in dovoljenja za prebivanje, ki jih izdajo države članice, ki v celoti izvajajo schengenski pravni red, vizume z ozemeljsko omejeno veljavnostjo, izdane v skladu s členom 25(3), prvi stavek, Vizumskega zakonika, ter države, ki so se pridružile izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda, kot tudi za vizume za kratkoročno bivanje, vizume za dolgoročno bivanje in dovoljenja za prebivanje, ki jih izdala Hrvaška in Ciper. Priznanje posamezne listine bi moralo biti omejeno na obdobje njene veljavnosti.
- (9) Izpolnjeni morajo biti pogoji za vstop, določeni v členu 5(1) Uredbe (ES) št. 562/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o Zakoniku Skupnosti o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah)¹², z izjemo pogoja, določenega v členu 5(1)(b) Uredbe, dokler Hrvaška in Ciper s tem sklepom ne vzpostavita režima enostranskega priznavanja nekaterih listin, ki jih izdajo države članice, ki v celoti izvajajo schengenski pravni red, kakor tudi podobnih listin, ki jih izdala Hrvaška in Ciper za tranzit čez svoje ozemlje ali načrtovano bivanje na svojem ozemlju, ki ne presega 90 dni v katerem koli 180-dnevnem obdobju.
- (10) Ker cilja tega sklepa, in sicer uvedbe režima enostranskega priznavanja s strani Hrvaške in Cipra glede določenih listin, ki jih izdajo druge države, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in se ga zato lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz zadevnega člena ta sklep ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (11) Za Norveško in Islandijo ta sklep ne pomeni razvoja schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma, sklenjenega med Svetom Evropske unije ter Republiko Islandijo in Kraljevino Norveško, o pridružitvi teh dveh držav k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda¹³, saj je naslovljen le na Hrvaško in Ciper, ki schengenskega pravnega reda še ne izvajata v celoti.
- (12) Za Švico ta sklep ne pomeni razvoja določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma, sklenjenega med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju

¹² UL L 105, 13.4.2006, str. 1.

¹³ UL L 176, 10.7.1999, str. 36.

schengenskega pravnega reda¹⁴, saj je naslovljen le na Hrvaško in Ciper, ki schengenskega pravnega reda še ne izvajata v celoti.

- (13) Za Lihtenštajn ta sklep ne pomeni razvoja schengenskega pravnega reda v smislu Protokola med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda¹⁵, saj je naslovljen le na Hrvaško in Ciper, ki schengenskega pravnega reda še ne izvajata v celoti.
- (14) Vendar ta sklep zaradi skladnosti in ustreznega delovanja schengenskega sistema zajema tudi vizume in dovoljenja za prebivanje, ki jih izdajo tretje države, ki so pridružene k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda in ki v celoti izvajajo schengenski pravni red, kot so Islandija, Lihtenštajn, Norveška in Švica.
- (15) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 22 o stališču Danske, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, Danska ne sodeluje pri sprejetju tega sklepa.
- (16) Ta sklep pomeni razvoj določb schengenskega pravnega reda, v katerem Združeno kraljestvo ne sodeluje v skladu s Sklepom Sveta 2000/365/ES z dne 29. maja 2000 o prošnji Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske za sodelovanje pri nekaterih določbah schengenskega pravnega reda¹⁶, zato Združeno kraljestvo ne sodeluje pri sprejetju tega sklepa.
- (17) Ta sklep pomeni razvoj določb schengenskega pravnega reda, v katerem Irska ne sodeluje v skladu s Sklepom Sveta 2002/192/ES z dne 28. februarja 2002 o prošnji Irske za sodelovanje pri nekaterih določbah schengenskega pravnega reda¹⁷, zato Irska ne sodeluje pri sprejetju tega sklepa –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Ta sklep uvaja poenostavljen režim kontrole oseb na zunanjih mejah, s katerim lahko Hrvaška in Ciper kot enakovredne svojim nacionalnim vizumom za tranzit čez svoje ozemlje ali načrtovano bivanje na svojem ozemlju, ki ne presega 90 dni v katerem koli 180-dnevnem obdobju, enostransko priznata listine iz člena 2(1) in listine iz člena 3, ki jih izdajo države članice in države, ki so pridružene k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda in ki v celoti izvajajo schengenski pravni red, ter jih Ciper in Hrvaška izdala državljanom tretjih držav, ki v skladu z Uredbo (ES) št. 539/2001 potrebujejo vizum.

Izvajanje tega sklepa ne vpliva na izvedbo kontrole oseb na zunanjih mejah v skladu s členi od 5 do 13 ter 18 in 19 Uredbe (ES) št. 562/2006.

Člen 2

1. Hrvaška in Ciper lahko kot enakovredne svojim nacionalnim vizumom za tranzit čez svoje ozemlje ali za načrtovano bivanje na svojem ozemlju, ki ne presega 90 dni v katerem koli

¹⁴ UL L 53, 27.2.2008, str. 1.

¹⁵ UL L 83, 26.3.2008, str. 5.

¹⁶ UL L 131, 1.6.2000, str. 43.

¹⁷ UL L 64, 7.3.2002, str. 20.

180-dnevnem obdobju, štejeta naslednje listine, ki jih izdajo države članice in pridružene države, ki v celoti izvajajo schengenski pravni red, ne glede na državljanstvo imetnikov:

- (i) „enotni vizum“ iz člena 2(3) Uredbe (ES) št. 810/2009, veljaven za 2 ali več vstopov;
- (ii) „vizum za dolgoročno bivanje“ iz člena 18 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma;
- (iii) „dovoljenje za prebivanje“ iz člena 2(15) Uredbe (ES) št. 562/2006.

2. Hrvaška in Ciper lahko kot enakovredne svojim nacionalnim vizumom za tranzit čez svoje ozemlje ali za načrtovano bivanje na svojem ozemlju, ki ne presega 90 dni v katerem koli 180-dnevnem obdobju, štejeta vizume z ozemeljsko omejeno veljavnostjo, izdane v skladu s prvim stavkom odstavka 3 člena 25 Vizumskega zakonika.

3. Če se Hrvaška in Ciper odločita za uporabo tega sklepa, morata priznati vse listine iz odstavkov 1 in 2, ne glede na to, katera država jih je izdala.

Člen 3

1. Če se Hrvaška in Ciper odločita za uporabo člena 2, lahko poleg navedenih kot svoje nacionalne vizume za tranzit čez svoje ozemlje ali za načrtovano bivanje na svojem ozemlju, ki ne presega 90 dni v katerem koli 180-dnevnem obdobju, priznata tudi:
 - (i) nacionalne vizume za kratkoročno in dolgoročno bivanje, ki jih izdala Ciper ali Hrvaška v enotni obliki, določeni z Uredbo Sveta (ES) št. 1683/95¹⁸;
 - (ii) dovoljenja za prebivanje, ki jih izdala Ciper ali Hrvaška v enotni obliki, določeni z Uredbo Sveta (ES) št. 1030/2002¹⁹.
2. Listine, ki jih izda Hrvaška in se lahko priznajo, so navedene v Prilogi I.
Listine, ki jih izda Ciper in se lahko priznajo, so navedene v Prilogi II.

Člen 4

Obdobje veljavnosti listin iz členov 2 in 3 zajema obdobje tranzita ali bivanja na ozemlju.

Člen 5

Hrvaška in Ciper v 10 delovnih dneh od začetka veljavnosti tega sklepa obvestita Komisijo, ali ga nameravata uporabljati. Komisija sporočilo teh držav članic objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 6

Odločba št. 895/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter Odločba št. 582/2008/ES Evropskega parlamenta in Sveta se razveljavita.

Člen 7

Ta sklep začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se do dneva, ki ga Svet določi v sklepu, sprejetem v skladu s členom 3(2), prvi pododstavek, Akta o pristopu iz leta 2003 glede Cipra in s členom 4(2), prvi pododstavek,

¹⁸ UL L 164, 14.7.1995, str. 1.

¹⁹ UL L 157, 15.6.2002, str. 1.

Akta o pristopu iz leta 2012 glede Hrvaške, ko se bodo vse določbe schengenskega pravnega reda s področja skupne vizumske politike in gibanja državljanov tretjih držav, ki zakonito prebivajo na ozemlju držav članic, uporabljale za zadevno državo članico.

Člen 8

Ta sklep je naslovljen na Hrvaško in Ciper.

V Bruslju,

*Za Evropski parlament
Predsednik*

*Za Svet
Predsednik*

PRILOGA I
Seznam listin, ki jih izda HRVAŠKA

V i z u m i

- Kratkotrajna viza (C) – Vizum za kratkoročno bivanje (C)

D o v o l j e n j a z a p r e b i v a n j e

- Odobrenje boravka – Dovoljenje za bivanje
- Osobna iskaznica za stranca – Osebna izkaznica za tujca

PRILOGA II
Seznam listin, ki jih izda CIPER

Θ ε ω ρ ή σ ε ι ς (V i z u m i)

- Θεώρηση διέλευσης — Κατηγορία Β (tranzitni vizum – tip B)
- Θεώρηση για παραμονή βραχείας διάρκειας — Κατηγορία Γ (vizum za kratkoročno bivanje – tip C)
- Ομαδική θεώρηση — Κατηγορίες Β και Γ (skupinski vizum – tip B in C)

Ά δ ε ι ε ς π α ρ α μ ο ν ή ς (D o v o l j e n j a z a p r e b i v a n j e)

- Προσωρινή άδεια παραμονής (απασχόληση, επισκέπτης, φοιτητής) Začasno dovoljenje za prebivanje (zaposlitev, obisk, študij)
- Άδεια εισόδου (απασχόληση, φοιτητής) Dovoljenje za vstop (zaposlitev, študij)
- Άδεια μετανάστευσης (μόνιμη άδεια) Dovoljenje za priselitev (stalno dovoljenje)